

POSUDEK OPONENTA NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

Jméno a příjmení autora bakalářské práce: Šárka Pražáková

Název předložené bakalářské práce: Obeznamenost žáků SŠ a ZŠ s rizikovými jevy v kyberprostoru

Oponent práce: ThDr. Dalibor Jiří Vik, Ph.D.

V Praze, 16.5.2024

Předložená práce Šárky Pražákové má název „Obeznamenost žáků SŠ a ZŠ s rizikovými jevy v kyberprostoru“, který zároveň výstižně shrnuje obsah i cíl práce. Autorka v pěti kapitolách nejprve teoreticky pojednává vymezení pojmů kyberprostoru a sociálních sítí, definuje vybraná rizika kyberprostoru a popisuje možné způsoby prevence těchto rizik. Praktickou část tvoří analýza výsledků dotazníkového šetření, které zkoumá obeznamenost žáků základních a středních škol s rizikovými jevy v kyberprostoru. Práce obsahuje veškeré náležitosti, které má kvalifikační práce obsahovat, a splňuje formální kritéria u daného typu práce vyžadovaná. Ačkoli téma samo o sobě není ani zdaleka nové a bylo již zpracováno v mnoha závěrečných kvalifikačních pracích podobného zaměření, dlužno říci, že autorka se jej v tomto konkrétním případě ujímá elegantně, s přehledem, unikátní věcností a bohatou erudicí. Je znát, že se tématem dlouhodobě zabývá již od středoškolských studií, jak sama uvádí (s. 7), a že pro ni téma tedy není jen tzv. „unikovou“ záležitostí pro účely kvalifikační práce, ale žitým a praktickým posláním, které souvisí i s její zájmovou i profesní aktivitou tvorby preventivních programů v oblasti kyberšikany. Práce je logicky strukturována na jednotlivé kapitoly a podkapitoly, je psána čtivým a kultivovaným jazykem, drobné překlepy či opomenutí jsou spíše výjimkou. Autorka dobře pracuje s literaturou a podává věcné a srozumitelné definice jednotlivých pojmů za dodržení konzistentní úrovně stručnosti a pedagogické názornosti. Ví vždy, co chce říct, a nepotýká se s formulačními nesnázemi. Teoretickou část doplňuje vhodně i o mediálně známé kazuistiky z praxe.

Pomyslný vrchol celé práce tvoří analýza výsledků dotazníkového šetření, které autorka uskutečnila na úctyhodném vzorku 177 respondentů, žáků ZŠ a SŠ. Otázky jsou jednoznačně položené, jejich strukturu a konkrétní podobu včetně výběru odpovědí autorka vždy přesvědčivě zdůvodňuje, nezamlčuje výskyt „balastních“ odpovědí, ale srozumitelně obhájí jejich vypuštění. Výsledky výzkumu jsou vhodně, adekvátně a přehledně odprezentovány i v podobě grafů. Pečlivé a promyšlené zpracování opět poukazuje na autorčin dlouhodobý teoretický i praktický zájem. Vyzdvihují skutečnost, že se nejedná jen o samoučelný „dotazník pro dotazník“, ale o validní a relevantní výzkum.

Na závěr nutno konstatovat, že ačkoli autorka předkládá práci ve frekventovaném, ba možná i mírně nadužívaném tématu, z něž se částečně stal jakýsi „evergreen“ studentů pedagogiky, podařilo se jí přesvědčivě posunout kvalitu zpracování na novou úroveň, která by mohla sloužit do budoucna jako určitý vzorový standard. Nezbývá než jí popřát, aby nabyté poznatky a zkušenosti jednak i nadále plodně zúročovala ve své pedagogické, osvětové a preventivní činnosti, jednak aby je rozvíjela i směrem do akademického prostředí a v dohledné době jsme se tak dočkali i práce diplomové. Přeji jí k tomu mnoho sil a zduaru.

Navrhují hodnocení výborně (1).

D. J. Vik